

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ PROJECT

- Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
- ΓΥΜΝΑΣΙΟ-ΛΤ.ΑΓΡΑΣ ΛΕΣΒΟΥ
- ΣΧ.ΕΤΟΣ 2012-2013

ΘΕΜΑ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ-ΒΙΑ

ΥΠΟΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

- ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ
- ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ
- ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ
- ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

- ΠΕΡΜΑΧΟΥ ΠΟΠΗ,
- ΣΤΕΡΙΑΝΟΥ ΜΗΝΑ
- ΘΑΛΕΙΑ
- ΚΑΞΗΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Από τα αρχαία χρόνια, αν όχι σε όλη την χώρα, στα περισσότερα μέρη αυτής, η θέση της γυναίκας δεν ήταν εφάμιλλη με εκείνη του άνδρα. Από κάθε άποψη ο άνδρας υπερτερούσε και θεωρούνταν ο αρχηγός της οικογένειας και η γυναίκα ουσιαστικά ήταν υπόδουλή του. Η ανισότητα των φύλων κρατάει χρόνια. Οι παλιοί άντρες συνήθιζαν να λένε «έχω δυο παιδιά κι ένα κορίτσι», ξεχωρίζοντας έτσι τα κορίτσια από τα υπόλοιπα παιδιά τους. Άλλοι πάλι βλαστημούσαν γιατί η γυναίκα τους έκανε κορίτσι. Πίστευαν πως ένας γιος δείχνει τον ανδρισμό τους ενώ ένα κορίτσι τους θίγει. Ακόμη όμως κι αν ανέχονταν τα κορίτσια δεν τα άφηναν ούτε να μορφώνονται, ούτε να αθλούνται, ούτε να βγαίνουν. Αυτό γιατί ήθελαν να έχουν την πλήρη εξουσία πάνω τους. Ήθελαν να φαντάζονται ισχυροί, επιτυχημένοι και σπουδαίοι στα μάτια των γυναικών τους. Έτσι θα μπορούσαν να την ελέγχουν και να την κάνουν ό,τι θέλουν γιατί θα ήταν οι δυνατοί.

ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ

Για κακό των ανδρών όμως οι γυναίκες μέσα από τη γνώση έμαθαν τι θα πει ελευθερία. Γνωστοποιήθηκαν σ' αυτές τα δικαιώματά τους κι άρχισαν να απαιτούν. Όπως ήταν φυσικό, ο λόγος τους δεν μετρούσε και τα πρώτα χρόνια πάσχιζαν άδικα για την ελευθερία τους. Όσο περνούσε ο καιρός μάθαιναν περισσότερα κι έτσι ζητούσαν περισσότερα. Όσπου κάποια στιγμή ενωμένες ξέσπασαν. Ενώθηκαν μέσα από κινήματα. Πάλευαν για τα ίδια ιδανικά και μάλλον τα κατάφεραν. Διεκδίκησαν και στο τέλος κέρδισαν τη θέση που έπρεπε να έχουν εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Έβαλαν τέλος στην απομόνωση από το κοινωνικό σύνολο και την καταπίεση από τους άνδρες τους. Φτάνοντας λοιπόν στο σήμερα, η γυναίκα κάθε άλλο εκτός από υποταγμένη και περιορισμένη είναι. Ο λόγος της μετράει, δε μπορούμε να πούμε πως είναι καθοριστικός αλλά τουλάχιστον υπολογίζεται. Στο σπίτι της είναι ελεύθερη, μπορεί να εκφράζει τις απόψεις και τα πιστεύω της χωρίς να φοβάται σχόλια κι αντιδράσεις. Μέσα σε όλες τις ελευθερίες που απέκτησε το γυναικείο φύλο αποφάσισε πως πρέπει να κατακτήσει και τον επαγγελματικό τομέα. Να ανεξαρτητοποιηθεί οικονομικά και τότε θα τα είχε όλα υπήρχε κι ένας άνδρας ο οποίος ένιωθε να παραμελείται και παραπονιόταν γι' αυτό. Όμως πόσα πράγματα να προλάβει κι αυτή η γυναίκα; Ποιος άνθρωπος πράγματι, μπορεί να κάνει πολλά πράγματα παράλληλα και να είναι εξίσου καλός σε όλα; Αυτό είναι το σημείο που πολλές γυναίκες παράτησαν μια καριέρα για την οικογένεια. Κι άλλες για την καριέρα δεν παντρεύτηκαν ποτέ.

Υπήρχαν όμως κι άλλες που έδωσαν την μάχη για ισότητα και στο σπίτι. Φόρεσαν ποδιές στους άνδρες τους κι απαίτησαν βοήθεια στις δουλειές του σπιτιού και στην ανατροφή των παιδιών.

Ζήτησαν περισσότερη κατανόηση κι αυτή τη φορά χωρίς ιδιαίτερο κόπο πήραν αυτό που ήθελαν. Το ανδρικό φύλο είχε κάνει τόσες υποχωρήσεις και σ' αυτή δεν μπόρεσε ν' αντισταθεί γιατί έβλεπε ότι οι γυναίκες είχαν δίκιο.

Πολλές όμως γυναίκες παλεύουν ακόμη για απελευθέρωση γιατί αν υπάρχουν χιλιάδες άνδρες με κατανόηση υπάρχουν άλλοι τόσοι που αντιμετωπίζουν τις γυναίκες σαν σκλάβες κι αν αυτές αντιδράσουν έχουν βίαιες κυρώσεις. Συμπέρασμα, αν το μισό γυναικείο φύλο έχει κατακτήσει αυτό που ονειρευόταν, το άλλο μισό ακόμα ονειρεύεται. Και ζει περιμένοντας μια καλύτερη ζωή.

Η κοινωνία σε κάθε εποχή, συμπεριφέρεται μειονεκτικά προς τη γυναίκα και αυτό το φαινόμενο συνεχίζεται σε κάποιες περιοχές μέχρι και σήμερα. Αναμφισβήτητα, η θέση της γυναίκας ήταν μειονεκτική σε όλες τις χώρες. Όμως, παρόλη την εξέλιξη της γυναίκας σε κάποιες επαρχίες και πόλεις μη ανεπτυγμένες, υπάρχει ακόμη ο ρατσισμός προς το γυναικείο φύλο. Η κατάσταση των γυναικών στη Μέση Ανατολή είναι γνωστή σε όλους μας και σίγουρα δεν είναι καλή. Οι εύπορες οικογένειες θεωρούν απαραίτητο οι γυναίκες να μορφώνονται πριν παντρευτούν, πράγμα που δεν ισχύει για τις φτωχές. Όταν μια Μουσουλμάνα, παντρεύεται αποτελεί κτήμα του συζύγου της. Πρέπει να τον υπακούει πιστά, χωρίς αντιρρήσεις, εκτός αν αυτό που θέλει να κάνει δεν επιτρέπεται από τη θρησκεία. Σε περίπτωση ανυπακοής της γυναίκας, ο άντρας της έχει το δικαίωμα να τη χτυπήσει για να μάθει να υπακούει, ή για να βελτιώσει το χαρακτήρα της

Η γυναίκα είναι υποχρεωμένη να διατηρεί συζυγικές σχέσεις με τον άντρα της, εκτός κι αν δεν της έχει δώσει την προίκα που υποσχέθηκε στην οικογένειά της. Επίσης, απαγορευμένη είναι κάθε μορφής αντισύλληψη και η ανυπακοή σε αυτό το θέμα μπορεί να προκαλέσει την αποπομπή της, δηλαδή να διωχθεί από το σπίτι. Σε περίπτωση που η γυναίκα χωρίσει ή διωχθεί, ο πατέρας κρατά τα παιδιά τα οποία αποτελούν κτήμα του.

Αν κάποια στιγμή ο άντρας θελήσει να παντρευτεί μια άλλη γυναίκα, δε χρειάζεται να χωρίσει ή να δώσει λογαριασμό στη γυναίκα του, μονάχα αν είναι έγκυος. Όμως τι γίνεται σε περίπτωση που μια γυναίκα από άλλη θρησκεία παντρευτεί μουσουλμάνο; Ισχύουν οι ίδιοι κανόνες με μια Μουσουλμάνα. Αλλάζει ταυτότητα, ακολουθεί τις οδηγίες του άντρα, γίνεται κτήμα του... Παρ' όλες αυτές τις δυσκολίες βλέπουμε πως σε κάποιες ανδροκρατούμενες κοινωνίες, οι γυναίκες κυβερνούν πολιτικά, πράγμα ενθαρρυντικό. Όμως, στην περίπτωση μιας κοινής μουσουλμάνας, τα πράγματα είναι δύσκολα, αφού χρειάζεται να βγάλει ταυτότητα χωρίς φερετζέ, πράγμα που δεν επιτρέπουν οι περισσότεροι σύζυγοι....

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Τα αίτια του ρατσισμού κατά των γυναικών (αλλά και γενικά) είναι ποικίλα και λίγο πολύ γνωστά από το παρελθόν καθώς η ανθρωπότητα δεν παραδειγματίστηκε από εμπειρίες τους παρελθόντος και ο ρατσισμός αναβιώνει. Η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας και η πνευματική φτώχεια είναι ένα από τα σημαντικότερα αίτια του φαινομένου αυτού. Από τη στιγμή που τα άτομα δεν διδάσκονται την αξία της ισότητας, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, του σεβασμού είναι εύκολο να παρασυρθούν από ρατσιστικές αντιλήψεις. Παράλληλα το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο περιορίζει τους ορίζοντες των ανθρώπων και αδρανοποιεί τη σκέψη τους με αποτέλεσμα να χειραγωγούνται εύκολα και να υιοθετούν άκριτα κάθε είδους στερεότυπα.

Η κρίση των αξιών, όπως η ανηθικότητα, ο ανταγωνισμός, η γενικότερη αμφισβήτηση των ανθρωπιστικών ιδανικών καλλιεργούν το μίσος στις ψυχές των ανθρώπων που πυροδοτεί τις μεταξύ τους σχέσεις. Τα συμπλέγματα ανωτερότητας ή κατωτερότητας που φέρουν τα άτομα ή και ολόκληροι λαοί καλλιεργούν επίσης το φθόνο και το μίσος. Επιπλέον δημιουργούν την αίσθηση της υπεροχής και την επιθυμία της κυριαρχίας έναντι των άλλων.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ

Άλλο ένα φαινόμενο του ρατσισμού προς το γυναικείο φύλο αφορούσε και την ψήφιση των νόμων, τους οποίους ψήφιζαν μόνο οι άνδρες. Επίσης, ήταν οι μόνοι που ασχολούνταν με τα κοινά. Συγκεκριμένα, στην Ελλάδα η γυναίκα, μόλις πριν από 50 χρόνια απέκτησε το δικαίωμα ψήφου, αλλά υπό κάποιους όρους, όπως, να ψηφίζει αρχικά μόνο στις δημοτικές εκλογές. Στις 28 Μαΐου 1952, απέκτησε πλήρη πολιτικά δικαιώματα και αργότερα μπήκε και η ίδια στην πολιτική. Εκτός από την πολιτική, η γυναίκα εισήλθε σε διάφορα αντρικά επαγγέλματα, όπως αστυνομία, στρατός, μηχανικός κ.λ.π. και γενικά στο χώρο της εργασίας. Άρχισε να υλοποιεί τις ιδέες της, να μη μένει στάσιμη και να παράγει δημιουργικά., με αποτέλεσμα η κοινωνία να κοντεύει να γίνει από ανδροκρατούμενη γυναικοκρατούμενη. Τέλος, για να προχωρήσει η γυναίκα μπροστά, θα πρέπει πρώτα η ίδια να εκτιμήσει τον εαυτό της και τις αξίες της. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να πιστεύει πως είναι κατώτερο ον...

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

Άλλη μια κοινωνική διάκριση είναι η ομοφυλοφιλία. Ο όρος ομοφυλοφιλία είναι νεότερο, λόγιο μεταφραστικό δάνειο. Πλάστηκε στην Ελληνική κατά τον 19ο αι. ως απόδοση του γερμ. Homosexualität. Η ομοφυλοφιλία αντιμετωπίστηκε και αντιμετωπίζεται από πολλούς ως κάτι αρνητικό. Πολλές θρησκείες την αντιμετωπίζουν ως αμαρτία και σε πολλές κοινωνίες είναι στιγματισμένη ως ανεπιθύμητο φαινόμενο. Κάτι τελείως λάθος. Ο κυριότερος λόγος για την αρνητική αντιμετώπιση της ομοφυλοφιλίας είναι η διάρρηξη του καθιερωμένου σχήματος ότι το αρσενικό ζευγαρώνει με το θηλυκό. Γι' αυτόν το λόγο έχει χαρακτηριστεί και ως "αφύσικη έλξη", εννοώντας ότι η φύση έχει φτιάξει τα δύο φύλα διαφορετικά, με σκοπό το ένα να έλκεται από το άλλο.

Απόρροια αυτής της άποψης είναι και η αντίληψη που θεωρεί σημαντική την ανατομική μαρτυρία και διαφοροποιεί έτσι την υποχρέωση όλων για σεβασμό του δικαιώματος επιλογής συντρόφου από την προσπάθεια να πειστούν ότι πρέπει να αλλάξει η παγιωμένη αίσθηση για την ενδεδειγμένη χρήση των οργάνων.

Με αφορμή την 1η Δεκεμβρίου, την παγκόσμια ημέρα κατά του AIDS, δίνεται μια καλή ευκαιρία να έρθουν στην επιφάνεια μελέτες, συζητήσεις, θεραπείες και τόσα άλλα θέματα με κοινό παρανομαστή την παγκόσμια αυτή μάστιγα.

ΑΤΟΜΑ ΜΕ AIDS

Η ίδια αυτή ημέρα ευαισθητοποίησης σε ένα τόσο μεγάλο πρόβλημα, παράλληλα κι αυτονόητα, μας ρίχνει την προσοχή και σε αρκετές ιστορίες της διπλανής πόρτας. Μακριά από γενικούς δείκτες, στατιστικές μελέτες και ρηματικές ανακοινώσεις γενικού χαρακτήρα, οι μικρές ιστορίες που σιωπηλά εκτυλίσσονται δίπλα μας, φέρνουν το πρόβλημα της μάστιγας αυτής, του κοινωνικού ρατσισμού και των άλλων προεκτάσεων στις πραγματικές, ανθρώπινες διαστάσεις του.

Γιατί μπορεί οι αριθμοί να καταγράφουν πληθυσμιακές τάσεις, πίσω από αυτές όμως κρύβονται άνθρωποι και μικρές ή μεγάλες περιπέτειες.

Μια ακόμα κατηγορία ανθρώπων που αντιμετωπίζονται με ρατσισμό είναι τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Η υιοθέτηση ρατσιστικών αντιλήψεων δημιουργείται αρχικά από το κοινωνικό περιβάλλον (οικογένεια, σχολείο). Έπειτα τα ΜΜΕ παρουσιάζουν τη συμπεριφορά μεμονωμένων ατόμων ή ομάδων και επιβεβαιώνουν τις ρατσιστικές αντιλήψεις. Επιπλέον η περιορισμένη γνώση των ανθρώπων και η έλλειψη παιδείας εμποδίζει τη σωστή κρίση για τους άλλους. Τέλος η έλλειψη αρχών και αξιών καθώς και η τάση των ανθρώπων να έχουν σε υψηλό επίπεδο το κύρος και την αυτοεκτίμησή τους είναι παράγοντες που οξύνουν το φαινόμενο του ρατσισμού σ αυτή την κατηγορία ανθρώπων.

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Ο αποκλεισμός των ατόμων με ειδικές ανάγκες στερεί τη συνεισφορά τους από τους υπόλοιπους. Έπειτα διογκώνονται τα προβλήματα που ήδη υπάρχουν, υποβιβάζεται η κοινωνική συνοχή και οι άνθρωποι διαχωρίζονται σε προνομιούχους και μη. Ανάλογες συνέπειες παρατηρούνται στη μόρφωση και στην επαγγελματική σταδιοδρομία. Επακόλουθο αυτού είναι η απόρριψη των ατόμων με ειδικές ανάγκες από το κοινωνικό σύνολο με αποτέλεσμα να επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου. Τρόποι αντιμετώπισης κοινωνικού ρατσισμού: Αρχικά το άτομο θα πρέπει να δείξει ευαισθησία και ανεκτικότητα στο διαφορετικό. Να κάνει αυτοκριτική για να συνειδητοποιήσει την ισοτιμία με τους άλλους και να διακατέχεται από κοινωνική συνείδηση, αλληλεγγύη και αίσθηση ανθρωπιάς. Στην οικογένεια θα πρέπει να καλλιεργείται ο σεβασμός προς αυτά τα άτομα και να αίρεται κάθε προκατάληψη. Στο σχολείο ο ρόλος του δασκάλου είναι καταλυτικός αναφορικά με αυτό το θέμα γιατί εμπνέει τους μαθητές και τους προσανατολίζει προς αναρρωτικά φρονήματα όπως η ισότητα, η συναδελφικότητα και η ουσιαστική δημοκρατία. Όσο για το κράτος θα πρέπει να λειτουργεί ως κράτος πρόνοιας και να δίνει ίσες ευκαιρίες στην παιδεία, στην εργασία και γενικότερα στην κοινωνία.

ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

- ΓΙΑΝΝΗ ΕΙΡΗΝΗ
- ΚΟΥΛΟΥΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
- ΛΑΛΑΧΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
- ΜΑΛΑΚΟΥ ΜΙΧΑΕΛΑ ΕΙΡΗΝΗ

Φυλετικός Ρατσισμός

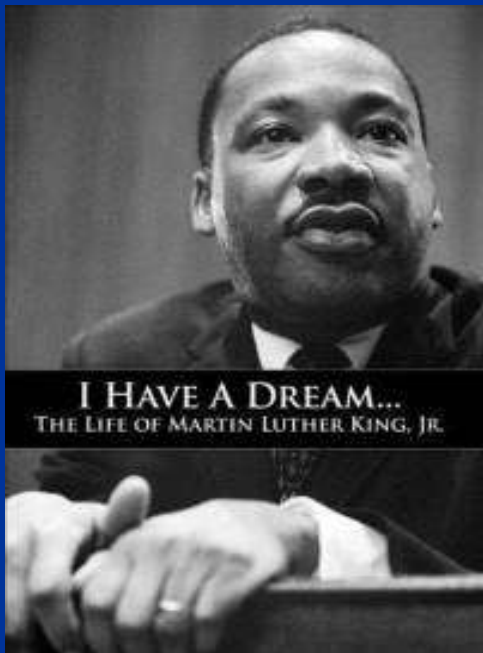
Ορισμός

Ο ρατσισμός είναι το δόγμα που αναπτύσσεται με σύνδεσμο συγκεκριμένα γνωρίσματα (εθνικά, θρησκευτικά, πολιτιστικά κ.λπ.) προκειμένου να αναγάγει μια ομάδα κοινωνική, φυλετική, θρησκευτική, ως υπέρτερη άλλων. Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού, και αυτό που έχει δώσει την αρχική ονομασία στην λέξη (από την αγγλική race = φυλή), - λεγόμενος "ρασιαλισμός", ή εκ της ιταλικής "ράτσα" (razza).

Γενικά ο ρατσισμός θεωρείται κάτι περισσότερο από τη φυλετική προκατάληψη. Η τυπική θεωρία του σε σύγχρονες αναζητήσεις και σχετικές έρευνες, έχει τις ρίζες της στο πολυθύλητο έργο του Ζοζέφ Αρτύρ ντε Γκομπινώ (Δοκίμιο επί της ανισότητας των ανθρωπίνων φυλών), που δημοσιεύτηκε το 1853 και κυριολεκτικά αποτέλεσε την θεωρητική κάλυψη και "ευλογία" των αποικιοκρατών. Ο πλέον εξέχων σύγχρονος υποστηρικτής του δόγματος αυτού κατά τον 20ο αιώνα θεωρείται ο Βρετανός δημοσιολόγος (πολιτογραφήθηκε Γερμανός το 1916), Χιούστον Στιούαρτ Τσάμπερλεν. Σήμερα, η λέξη ρατσισμός χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πράξεις μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μίας άλλης ομάδας. Έτσι, οι ρατσιστές υποστηρίζουν την διαφορετικότητα των φυλών.

NELSON MANDELA

"Never, never and never again shall it be that this beautiful land will again experience the oppression of one by another."

Επίσης, οι φυλετικοί ρατσιστές θεωρούν μία συγκεκριμένη ομοιογενή ομάδα ανθρώπων ως ανώτερη, π.χ. θεωρούν τους "λευκούς" ανθρώπους ανώτερους από τους "μαύρους". Ο ρατσισμός θεωρείται παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου στην ισότητα στους τομείς της εργασίας, της πολιτικής, της οικονομίας και άλλων παραγόντων της καθημερινότητας.

Από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα ρατσισμού αποτελούν οι πεποιθήσεις του Αδόλφου Χίτλερ, ο οποίος πίστευε ότι η ξανθή Άρεια φυλή (άνθρωποι που κατάγονται από τη φυλή των Αρείων) έχει δικαίωμα να κυριαρχεί στον πλανήτη, εις βάρος όλων των άλλων.

Παραδείγματα ατόμων κατά του ρατσισμού είναι ο Νέλσον Μαντέλα και ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ που έκαναν αγώνα κατά του ρατσισμού χωρίς την χρήση βίας.

Τέτοιες πεποιθήσεις έχουν αποδειχτεί λανθασμένες από επιστημονική και ανθρωπολογική έρευνα, η οποία αποδεικνύει πώς όλοι οι άνθρωποι έχουν τον ίδιο πρόγονο, με αποτέλεσμα να έχουν τις ίδιες νοητικές και φυσιολογικές ικανότητες.

Οι φυλετικοί ρατσιστές πιστεύουν σε βιολογικές διαφορές μεταξύ των φυλών, βάσει των οποίων και προσδιορίζουν αυτές σε ανώτερες και κατώτερες. Έτσι, με την θεωρία αυτή υποστηρίζουν ότι η φυλή με συγκεκριμένα (ανώτερα) εξωτερικά ή ανθρωπολογικά χαρακτηριστικά, έχει το δικαίωμα να θεωρεί τον εαυτόν της ανώτερη από τις άλλες. Δεν θα μπορούσαμε να ήμασταν όλοι οι ίδιοι γιατί τότε ο κόσμος θα ήταν μονότονος και απαίσιος.

Ποιά τα αίτια του φυλετικού ρατσισμού;

Η ελλιπής παιδεία η μόρφωση, η μη αποδοχή της διαφορετικότητας, η πνευματική ένδεια. Παράλληλα τα πολιτικά συμφέροντα, ο αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης, ο έλεγχος των μαζών. Όπως και η μεταβίβαση ευθυνών κατά την πανάρχαια ιστορία του «αποδιοπομπαίου τράγου», τα οικονομικά συμφέροντα, οι περίοδοι οικονομικής κρίσης, και τα μεγάλα ποσοστά ανέργων. Τέλος μπορούμε να πούμε ο καταναλωτισμός, τα ανταγωνιστικά πρότυπα στην κοινωνία, η εκτίμηση ανθρώπων βάσει του «έχειν» κι όχι του «είναι», η άγνοια των συνθηκών ζωής, των πεποιθήσεων και δοξασιών άλλων φυλών και άλλα πολλά.

Οι συνέπειες του φυλετικού ρατσισμού

παρατηρείτε καταρράκωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως της ισότητας: κοινωνικής και οικονομικής, της δικαιοσύνης και της ηθικής. Παράλληλα παρατηρούνται κοινωνικοί αποκλεισμοί. Θα μπορούσαμε να πούμε πως αιτίες του ρατσισμού είναι οι εγκλεισμοί, περιθωριοποιήσεις ατόμων ή ομάδων, δημιουργία γκέτο, και κοινωνικές συγκρούσεις. Όπως και βία, αναρχία, εγκληματικότητα, διάλυση κοινωνικής συνοχής, υπονόμευση δημοκρατίας, φανατισμός. Και τέλος διαιώνιση εθνικισμού, πόλεμος, ιμπεριαλιστικές τάσεις, αισθήματα. Σημαντικό ωστόσο είναι να αναφερθούν οι συνέπειες του ρατσισμού. Όπου ανασφάλειας, καχυποψίας, και φόβου στις διαπροσωπικές σχέσεις.

Πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από τον Φυλετικό ρατσισμό;

Με τη θεωρητική και έμπρακτη απόκρουση των ρατσιστικών αντιλήψεων, απ' όπου κι αν προέρχονται, όποιον κι αν αφορούν, μπορεί να περιοριστεί η έκταση του φαινομένου. Ρατσισμός μπορεί να εκδηλωθεί οπουδήποτε, ακόμα και σε χώρους όπου η εκδήλωσή του είναι απαράδεκτη, στην οικογένεια ή στο σχολείο, για παράδειγμα. Για να μπορούν, όμως οι άνθρωποι να κατανοούν πότε υπονομεύονται τα δικαιώματα των συνανθρώπων τους, τις διακρίσεις σε βάρος τους κ' τις σκοπιμότητες που κρύβονται, για να είναι σε θέση να κρίνουν τι είναι πραγματικά ρατσιστικό και τι όχι, πρέπει να έχουν γνώσεις. Με την παιδεία, με τη μελέτη της ιστορίας, της κοινωνιολογίας, αλλά και της βιολογίας, όχι μόνο δε θα πέφτουν θύματα της προπαγάνδας, αλλά και θα είναι σε θέση με επιχειρήματα να αποδεικνύουν πως οι ρατσιστικές αντιλήψεις είναι επιστημονικά αβάσιμες και πως η ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους είναι αδιαμφισβήτητη.

Με την απόκτηση γνώσεων οι άνθρωποι θα διαπιστώσουν, ακόμα, πως κάθε λαός έχει τη δική του συνεισφορά στην ανάπτυξη του πολιτισμού. Θα αποκτήσουν ευαισθησία σε θέματα ελευθερίας, δημοκρατίας και δικαιοσύνης. Και οι άνθρωποι που πιστεύουν πραγματικά σ' αυτές τις αξίες, δεν πρόκειται να γίνουν ποτέ ρατσιστές. Τέλος, οφείλουν να παραμερίσουν τον εγωισμό και να κατανοήσουν πως κάθε άνθρωπος, κάθε φυλή, κάθε έθνος είναι κάτι ξεχωριστό και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να παραβιάζει την ιδιαιτερότητα αυτή. Μπορεί για την ισότητα των ανθρώπων να έγιναν πολλοί αγώνες και να κερδήθηκαν αναμφισβήτητες νίκες. Τα φαινόμενα, όμως, αναβίωσης ρατσισμού στις μέρες μας δείχνουν πως το αίτημα για ισότιμες σχέσεις ανθρώπων και λαών, για σχέσεις απαλλαγμένες από διακρίσεις και αδιονίες παραμένει πάντα ανοιχτό και επίκαιρο. Γι' αυτό είναι καιρός να ευαισθητοποιηθούμε και να δράσουμε γρήγορα όλοι, ώστε να συμβάλλουμε στην αντιμετώπισή του και κατά συνέπεια στην εξάλειψή του. Ιδιαίτερα η νέα γενιά θα πρέπει να βοηθήσει όσο μπορεί και όχι να σωπάσει!

ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

- ΧΥΔΕΡΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
- ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
- ΜΕΣΤΡΟΥ ΕΥΑ
- ΧΥΔΗΡΙΩΤΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ

Τι είναι η ενδοσχολική βία και ο εκφοβισμός.

- Η ενδοσχολική βία και ο εκφοβισμός μεταξύ των μαθητών έχει αρχίσει να γίνεται πλέον αντικείμενο προσοχής. Θεωρείται ως ένα κοινωνικό πρόβλημα, σύμφωνα με τα αποτελέσματα σχετιών ερευνών που διεξάγονται σε σχολεία της χώρας μας.
- Οι όροι που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν το φαινόμενο αυτό είναι: «ενδοσχολική βία», «εκφοβισμός» και «θυματοποίηση». Ορίζουν μια κατάσταση κατά την οποία ασκείται εσκεμμένη, συστηματική, επαναλαμβανόμενη βία και επιθετική συμπεριφορά με σκοπό την επιβολή και την πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου σε μαθητές από συμμαθητές τους, εντός και εκτός σχολείου.
- Δυστυχώς, παρόλο που στην κοινωνία μας απαιτείται ένα σχολείο ανοιχτό στη ζωή, για όλη τη ζωή χωρίς προκαταλήψεις βία και ρατσισμό, σε πολλές περιπτώσεις τα περιστατικά βίας και εκφοβισμού στα σχολεία δεν αντιμετωπίζονται κατάλληλα. Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα τα περιστατικά ενδοσχολικής βίας αποσιωπούνται, διότι θεωρείται ότι εκθέτουν και στιγματίζουν τους θύτες, τα θύματα και το κύρος του σχολείου. Γενικά, παρατηρείται έλλειμμα ενημέρωσης, περιορισμένη ευαισθητοποίηση και σχετική άγνοια για τον τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος.

Τι είναι ο ρατσισμός;

- . Η έννοια του ρατσισμού προέρχεται από το race που σημαίνει φυλή και ουσιαστικά με την συγκεκριμένη έννοια αναφερόμαστε στο φαινόμενο εκείνο κατά το οποίο ένα άτομο, ομάδα ή κοινωνικό σύνολο εμφανίζει όχι μόνο φαινόμενα ξеноφοβίας, αλλά παράλληλα έχει και ενεργητική δραστηριότητα απέναντι στους φορείς που τα εκφράζουν . Ο ρατσισμός, είναι μια θεωρία η οποία ταξινομεί ιδιαίτερα κληρονομικά και εξωτερικά μορφολογικά χαρακτηριστικά στις ανθρώπινες φυλές. Γενικά, η λέξη ρατσισμός χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πράξεις μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας άλλης. Αν θελήσουμε να δώσουμε ένα παράδειγμα ρατσιστικής έκφρασης από μία ομάδα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τις ρατσιστικές συμπεριφορές που δέχονται τα παιδιά στον τόπο του σχολείου , είτε αυτά προέρχονται από την ίδια φυλή, είτε από διαφορετική.

Τι είναι ο ενδοσχολικός ρατσισμός

- Τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας πληθώρας εκδηλώσεων ρατσιστικού χαρακτήρα, με θύματα, όχι μόνο μετανάστες αλλά και άλλες ομάδες του πληθυσμού, που είθισται να τις αποκαλούμε «κατηγορίες υψηλού κοινωνικού κινδύνου». Μια από τις κοινωνικές λειτουργίες πρωτεύουσας σημασίας του σχολείου, είναι αναμφισβήτητα η κοινωνικοποίηση, που μπορεί να οριστεί ως διαδικασία ένταξης του παιδιού στο κοινωνικό σύνολο, παροχή δυνατοτήτων για τη δραστηριοποίησή του μέσα σ' αυτό, και την «εσωτέριευσή» του συστήματος ρόλων και αξιών της κοινωνικής ομάδας. Όμως δυστυχώς, πολύ συχνά το σχολείο ως ίδρυμα προβαίνει με διάφορους τρόπους σε κοινωνικές επιλογές, υπηρετώντας έτσι σε μεγάλο βαθμό ορισμένες κοινωνικές τάξεις και αναπαράγοντας το ισχύον κοινωνικό σύστημα και την ιδεολογία του. Εξαιτίας αυτού λοιπόν του γεγονότος, το σχολείο φαντάζει μια μικρογραφία της κοινωνίας μας, όπως συνηθίζουμε να το αποκαλούμε. Τα αίτια που συντηρούν τον ρατσισμό στο σχολικό περιβάλλον είναι λίγο πολύ κοινά με αυτά που τον συντηρούν και στο εξωσχολικό.

- Συμπλέγματα ανωτερότητας και προσωπικής υπεροχής, συμπλέγματα κατωτερότητας, διάφορες φοβίες που καταλήγουν σε ψυχώσεις, το ένστικτο της εδαφικότητας που όταν απειλείται εκλύεται πάντα επιθετικότητα, άγνοια, προλήψεις, η εξισωτική σχολική νοοτροπία που αγνοεί τις τυπικές διαφορές μεταξύ των μαθητών, κα Και εδώ έρχονται να προστεθούν τα δυσάρεστα αποτελέσματα από αυτή τη νοσηρή κατάσταση που είναι εξίσου γνωστά σε όλους ,όσοι βιώσαμε ή βιώνουμε τουλάχιστον την σχολική πραγματικότητα.

- Αξίζει ωστόσο, να αναφέρουμε κάποια, όπως: προσβολή ανθρωπίνης προσωπικότητας, περιθωριοποίηση-αποκλεισμό ομάδων και ατόμων, καλλιέργεια μίσους, φανατισμού, περιφρόνησης και αντειδίκευσης, πρόκληση αδικιών και εκπαιδευτικές ανισότητες, διασυρμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, αναξιοποίηση ολόκληρου του διαθέσιμου μαθητικού δυναμικού, κυριαρχία δογματισμού και μισαλλοδοξίας, ένταση των φαινομένων κοινωνικής παθογένειας, παρεμπόδιση συνεργασίας και φιλίας που είναι παράγοντες προόδου και δημιουργίας.

- Ολοι συμφωνούμε ότι το σχολείο δεν θα πρέπει να περιθάλλει νοσηρές επιτιμήσεις και συμπεριφορές. Όλοι μας είμαστε συνυπεύθυνοι για την τροπή που έχουν πάρει τα πράγματα μέσα σ' αυτό. Καλό θα ήταν, ο καθένας από μας να αντιμετωπίσει τις προσωπικές του ευθύνες ώστε το σχολείο του μέλλοντος να είναι πιο δημοκρατικό, περισσότερο συνεργατικό, αλλά και να προάγει τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Τα παιδιά μας χρειάζονται ένα σχολείο αντιαυταρχικό, ενεργητικό, κριτικό και δημιουργικό. Η κοινωνία μας όμως απαιτεί ένα σχολείο ανοιχτό στη ζωή, για όλη τη ζωή. Με απλά λόγια...ένα σχολείο για όλους...

Για ποιους λόγους ένα παιδί μπορεί να δέχεται επιθέσεις εκφοβισμού και βίας στο σχολείο;

- Πάρα πολλοί μαθητές σε όλο τον κόσμο δέχονται επιθέσεις βίας, ρατσισμού και εκφοβισμού στο σχολείο. Το γεγονός, όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν κάνει κάτι λανθασμένο που να δικαιολογεί την εκδήλωση τέτοιου είδους συμπεριφορών εναντίον τους. Πολλές φορές στόχος γίνεται το "διαφορετικό", το οποίο μπορεί να αφορά σε οποιοδήποτε ανθρώπινο γνώρισμα, είτε εξωτερικό είτε εσωτερικό.
- Για παράδειγμα το χρώμα του δέρματος, , το φύλο , η εθνικότητα, το βάρος, η σχολική επίδοση, η κοινωνική συστολή. Με την έννοια αυτή ο καθένας μπορεί να γίνει στόχος εκφοβιστικών και βίαιων συμπεριφορών σε κάποια φάση της ζωής του και συνεπώς το συγκεκριμένο φαινόμενο μας αφορά όλους.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

- ΙΟΣΗΦΕΛΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
- ΣΚΟΥΡΤΣΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
- ΚΟΚΚΙΝΕΛΛΗ ΜΥΡΣΙΝΗ

Ο ρατσισμός στα γήπεδα είναι ένα φαινόμενο που προκαλεί εύλογες ανησυχίες σε πολλές χώρες της Ευρώπης καθώς το ποδόσφαιρο είναι το κατεξοχήν πεδίο όπου συναντιούνται άνθρωποι με διαφορετικές εθνοτικές ρίζες.

Ο ρατσισμός στα γήπεδα της Ευρώπης εξελίσσεται πλέον σε εφιάλτη χειρότερο και από τον χουλιγκανισμό από τη μάστιγα δεν εξαιρείται καμία χώρα ακόμη και αυτές που φιλοξενούν τα κορυφαία πρωταθλήματα στον πλανήτη.

Τα κρούσματα ρατσισμού στα γήπεδα είναι μια εξελιγμένη μορφή βίας στους αγωνιστικούς χώρους. Τα αυστηρά μέτρα ασφαλείας που πάρθηκαν τα τελευταία χρόνια ανάγκασαν τους χούλιγκαν να μετατοπίσουν τη βία στο δικό τους χώρο, στις κερκίδες ή ακόμα καλύτερα στα πέταλα των οργανωμένων οπαδών εκεί η βία μετατρέπεται από σωματική σε λεκτική.

Όλοι είναι διαφορετικοί αλλά όλοι
είναι και ίσοι.

Τα συνθήματα έχουν στόχο τους αντίπαλους οπαδούς και ποδοσφαιριστές άλλου χρώματος και θρησκείας της αντίπαλης ομάδας. Το ζήτημα εμφάνισης ρατσιστικών και εθνικιστών φαινομένων στο χώρο του αθλητισμού σίγουρα δεν είναι κάτι ιστορικά καινούργιο.

Φυσικά ο ρατσισμός εθνικοτήτων στον αθλητισμό δεν είναι φαινόμενο μόνο στα δικτατορικά καθεστώτα, αλλά και σε δημοκρατίες όπου μάλιστα κάνουν εξαγωγή της δημοκρατίας αυτής σε άλλες χώρες

. Κάθε χρόνο όλο και πληθαίνουν τα ρατσιστικά επεισόδια στον αθλητισμό και αυτό είναι πράγματι λυπηρό , γιατί ο αθλητισμός ενώνει τους ανθρώπους και δεν τους διαχωρίζει. Τουλάχιστον αυτό το παράδειγμα μας έδωσαν οι προπάτορες μας στην αρχαία Ελλάδα , μητέρα των ολυμπιακών αγώνων αφού με την έναρξη των αγώνων σταματούσε κάθε είδος πολεμική σύρραξη.

είναι γνωστό από τη γεμάτη σοφία λαϊκή ρήση ακόμα και στις καλύτερες οικογένειες τα στραβά δεν παύουν ποτέ ,μία πρόσφατη αναδρομή αποδεικνύει πως η εκδήλωση ρατσιστικών φαινομένων μόνο ασυνήθιστα δεν είναι στο χώρο του βασιλεία των σπόρ .

Η δυνατότητα του αθλητισμού να μεταλαμπαδεύσει ανθρώπινες αξίες προσελκύει ολοένα και περισσότερο το ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής ένωσης, παράλληλα η αντίληψη και η ευαισθητοποίηση σχετικά με τον ρατσισμό και τις διακρίσεις στον αθλητισμό έχουν αλλάξει σημαντικά σε Ευρωπαϊκό επίπεδο κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας τουλάχιστον στο ποδόσφαιρο, προβάλλοντας την ανάγκη για δράση οι φορείς και τα ενδιαφερόμενα μέρη που δραστηριοποιούνται στον τομέα του αθλητισμού στην Ευρώπη αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο επιβεβαιώνουν την ανάγκη μίας πιο δραστηκής προσέγγισης ενάντια στον ρατσισμό και στις διακρίσεις στον αθλητισμό.

ΤΕΛΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ